

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Šimáčkové a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **Mgr. Ing. L. V.**, proti žalovanému: **Rozhodčí orgán Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky**, se sídlem Orlická 4/2020, Praha 3, týkající se rozhodnutí žalované ze dne 7. 11. 2012, č. j. 5033/12/Va, sp. zn. 7612033064, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. května 2013 č. j. 5 Ad 8/2013 - 26, spojené s návrhem na přiznání odkladného účinku,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7. května 2013 č. j. 5 Ad 8/2013 - 26 byla pro opožděnost odmítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2012 č. j. 5033/12/Va sp. zn. 7612033064. Stěžovatel podle citovaného usnesení žalobu podal po uplynutí dvouměsíční lhůty k jejímu podání od doručení napadeného rozhodnutí žalobci. V kasační stížnosti nezpochybňuje skutkový základ zjištěný Městským soudem v Praze (data doručení napadeného rozhodnutí žalovaného a podání správní žaloby) a tvrdí, že Městský soud v Praze věc nesprávně právně posoudil, neboť stěžovateli svědčila lhůta tříměsíční s odkazem na § 32 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů. Uplatnitelnost tohoto zákona stěžovatel zřejmě dovozuje z názvu žalovaného, jenž však rozhodcem nebo rozhodčím soudem ve smyslu zákona č. 216/1994 Sb. nepochybně není.

[2] Stěžovatel nebyl zastoupen advokátem a požádal Nejvyšší správní soud o ustanovení advokáta a osvobození od soudních poplatků.

[3] Podle § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), navrhovatelé, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci 2 platí v takovém případě stát. Požádá-li navrhovatel o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání

návrhu na zahájení řízení. Zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti.

[4] Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvláště závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o kasační stížnosti.

[5] Jednou z podmínek pro ustanovení zástupce ve smyslu ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. je tedy to, že účastník řízení splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s., a to i tehdy, kdy je řízení osvobozeno od soudních poplatků, (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2011 č. j. 4 Azs 22/2011 - 46).

[6] V dané věci je řízení od soudního poplatku osvobozeno podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů; žádost o osvobození od soudního poplatku byla tedy bezpředmětná a nebylo třeba o ní rozhodovat, jak ostatně Nejvyšší správní soud již konstatoval v usnesení č. j. 6 Ads 42/2013 - 19 ze dne 29. května 2013.

[7] Nejvyšší správní soud nicméně v usnesení č. j. 6 Ads 42/2013 - 19 ze dne 29. května 2013 shledal, že v posuzovaném případě se jedná o zjevně neúspěšnou kasační stížnost, a proto rozhodl zmíněným usnesením tak, že zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce. Předmětem řízení o kasační stížnosti je otázka včasnosti správní žaloby; nejsou zpochybněna relevantní data, tj. skutečnost, že žalobce podal správní žalobu po uplynutí dvouměsíční lhůty od doručení napadeného správního rozhodnutí. Žalobce tvrdí, že ji podal včas, neboť ji podal před uplynutím tříměsíční lhůty od doručení napadeného správního rozhodnutí, přičemž toto své přesvědčení opírá o § 32 zákona o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů. Nejvyšší správní soud však konstatuje, že zákon o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů na danou věc zcela jistě nedopadá, neboť žalovaný je správním orgánem, nikoli rozhodcem ve smyslu tohoto zákona, a jeho rozhodnutí je správním rozhodnutím, nikoli rozhodčím nálezem ve smyslu tohoto zákona. Na tom nic nemění ani to, že název žalovaného obsahuje slova „rozhodčí orgán“. Krajský soud v Brně proto postupoval správně, pokud správní žalobu odmítl jako opožděnou, neboť se uplatní obecná dvouměsíční lhůta pro podání správní žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s.

[8] Protože však stěžovatel nebyl zastoupen v řízení o kasační stížnosti advokátem, byl usnesením č. j. 6 Ads 42/2013 - 19 ze dne 29. května 2013 současně vyzván, aby – chce-li přesto svou kasační stížnost projednat – ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení buď předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel byl též poučen o následku nesplnění této výzvy, tj. o odmítnutí kasační stížnosti.

[9] Usnesení č. j. 6 Ads 42/2013-19 ze dne 29. května 2013 bylo stěžovateli doručeno v pátek 7. června 2013, dvoutýdenní lhůta k předložení plné moci, resp. doložení příslušného vzdělání uplynula v pátek 21. června 2013. Ve lhůtě, ani do dne vydání tohoto usnesení, stěžovatel výzvu nesplnil a advokátní zastoupení, resp. příslušné vzdělání nedoložil. Nejvyšší správní soud

proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, neboť není splněna podmínka řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn, protože v řízení nelze pokračovat.

[10] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (zde kasační stížnost) odmítnuta.

[11] O návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť bez prodlení – ve lhůtě k rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku (§ 73 odst. 4 s. ř. s., ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.) – ve věci činil procesní úkony a rozhodl usnesením o skončení řízení, čímž důvod návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odpadl.

[12] Usnesení je doručováno na adresu poste restante, J. B. 1590, Č., jak stěžovatel podáním ze dne 3. června 2013 požádal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2013

JUDr. Kateřina Šimáčková
předsedkyně senátu